

תת"ע 945/11/18 - אבו אל היג'א עומר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 18-11-945 מדינת ישראל נ' אבו אל היג'א עומר

לפני כבוד השופט שרת קריספין

אבו אל היג'א עומר

עו"י ב"כ עו"ד אבו רומי

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

החלטה

בניגוד לנטען בבקשתו, המבוקש זמן כדי ואם לא דרש את הדבר הדרוש הרשום, אין לו להלן אלא על עצמו - ראה רע"פ **7/127 8427 מדינת ישראל נגד סאלם**, שם נקבע: "מודגמות אלה ועוד רבות אחרות, **nlmdim הכללים הבאים:** כאשר דו"ח העבירה, הזמנתו לדין, או כתוב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובתו של המבוקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, כלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התיעצבות".

בגזר הדין לא נגרם לבקשתו כל עיונות דין, עת הושת עליון קנס בגין ברירת הקנס ומילא, לא פירט המבוקש את טיעוניו כנגד האישום - ראה עניין סאלם לעיל, בו נקבע: "ניתן אם כן **לקבוע, בשינויים המחו"בים**, כי גם כאשר מדובר בבקשת לביטול פסק דין שניית בהיעדר, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיונות דין. וכפי שהובחר בע"פ 07/0920 חסן נ' מדינת ישראל (4.9.2007):

"המונח 'עיונות דין' פורש בפסקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאות המשפט הייתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהלן... או במקרה שבו נפל בהליך גם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיונות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7).

כפי שנראה להלן, טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיונות דין, מבלי להניח תשתיית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, כלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו".

מלך האמור, הבקשה נדחתת.

עמוד 1

ניתנה היום, ט"ז טבת תשע"ט, 24 דצמבר 2018, בהעדר
הצדדים.